

10.8. DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

11.8. Ponedjeljak Klara	19:30 Gola: + Marijana Bečević
12.8. Utorak Ivana F. de Chantal	19:30 Gola: + Marica i Slavko Šestak i ob.
13.8. Srijeda Poncijan	19:30 Ždala: + Martin, Agneza, Josip i Ivan Vitelić
14.8. Četvrtak Maksimilijan	19:30 Gotalovo: + Katica, Ivan i Željko Horvat
15.8. Petak VELIKA GOSPA	8:00 Gola: župna 9:00 Ždala: + Agneza i Florijan Kovač
16.8. Subota Rok	15:30 Ždala: krštenje – Leda Foruglaš 17:00 Gotalovo: vjenčanje – Zvonko Volf i Barbara Požgaj 19:30 Gola: + Brankica Grotić
17.8. DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Alojz i Ana Belak, Ivan i Ljubica Koščak 9:45 GOTALOVO: + Ivan Sakač i rod., Stjepan Premec i rod. 11:00 GOLA: župna

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala
DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU - C
10. kolovoz 2025.**

Evandjelje: Lk 12,32-48

I vi budite pripravn!

Čitanje svetog Evandjelja po
Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim
učenicima:

»Ne boj se, stado malo: svidjelo
se Ocu vašemu dati vam
Kraljevstvo. Prodajte što god
imate i dajte za milostinju!
Načinite sebi kese koje ne stare,
blago nepropadljivo na
nebesima, kamo se kradljivac
ne približava i gdje moljac ne
rastače. Doista, gdje vam je
blago, ondje će vam i srce biti.

»Neka vam bokovi budu opasani
i svjetiljke upaljene, a vi slični
ljudima što čekaju gospodara
kad se vraća sa svadbe da mu
odmah otvore čim stigne i
pokuca. Blago onim slugama
koje gospodar, kada dođe, nađe
budne! Zaista, kažem vam,
pripasat će se, posaditi ih za
stol pa će pristupiti i posluživati
ih.

Pa dođe li o drugoj ili o trećoj
straži i nađe ih tako, blago
njima!

A ovo znajte: kad bi domaćin
znao u koji čas kradljivac
dolazi, ne bi dao prokopati
kuće. I vi budite pripravn jer u
čas kad i ne mislite Sin Čovječji
dolazi.«

Nato će Petar: »Gospodine,
govoriš li tu prisporobu samo
za nas ili i za sve?« Reče
Gospodin: »Tko li je onaj vjerni
i razumni upravitelj što će ga
gospodar postaviti nad svojom
poslugom da im u pravo
vrijeme daje obrok? Blago
onome sluzi kojega gospodar
kada dođe nađe da tako radi.
Uistinu, kažem vam, postaviti
će ga nad svim imanjem svojim.
No rekne li taj sluga u srcu:
'Okasnit će gospodar moj' pa
stane tući sluge i sluškinje,
jesti, piti i opijati se, doći će
gospodar toga sluge u dan koji
mu se ne nada i u čas koji i ne
sluti; rasjeći će ga i dodijeliti
mu udes među nevjernicima. I
onaj sluga što je znao volju
gospodara svoga, a nije bio

spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca. A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati.«

Riječ Gospodnja.

I vi budite pripravni

Dok je Isus sa svojim učenicima na putu prema Jeruzalemu, učenici sve više postaju svjesni zahtjevnosti puta kojim su krenuli. Zato im Isus sada kaže: »Ne bojte se stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo« (Lk 12,32). Kraljevstvo pak označava Božju blizinu, pobjedu, sigurnost. Ipak, da bi se mogao primiti ovaj veliki dar, čovjek mora najprije sve otpustiti. Mora osobito otpustiti svoje strahove i svoje navezanosti, te se pouzdati u Boga. Zato sada Isus govori vrlo radikalno o materijalnom vlasništvu. On potiče učenike da prodaju sve što imaju, a da si pribave ono blago koje ne propada, blago »nepropadljivo na nebesima« (12,33-34). Biti

nenavezan na zemaljsko, znači biti navezan na Boga. »Gdje vam je blago, ondje će vam biti i srce« (12,34). Na misi svaki put izgovaramo: »Gore srca! – Imamo kod Gospodina!« Neka nam to doista bude vlastita molitva koja će označavati naše duboko pouzdanje u Oca. U nastavku Isus nastavlja poučavati učenike kako ići putom. Tako im kaže da njihovi bokovi moraju biti opasani, a svjetiljke upaljene (12,35). Opasani bokovi podsjećaju na Izraelce koji su izlazili iz Egipta te su morali uvijek biti spremni za put. Bio je to način kako su slavili prvu Pashu prije nego što će prijeći preko Crvenoga mora (Izl 12,11.22-23). Upaljene svjetiljke podsjećaju također na izlazak i to na vrijeme kad su bili podno brda Sinaja gdje im je Bog dao zapovijedi, a među njima i napatke kako da uredite svetište. Upravo su u svetištu trebale uvijek biti pred Gospodinom upaljene svjetiljke (Izl 27,20). Kao da Isus želi reći da je kršćanski put, a to znači kršćanski život, novi izlazak. U onom prvom izlasku Bog je uvijek bio s Izraelcima i ništa

im nije nedostajalo. Prolazili su kroz različite nevolje, ali ih je Bog uvijek spasio i doveo do cilja. Isus sada svojim učenicima govori tri prispodobe o budnosti. U prvoj prispodobi Gospodin, poput gospodara, kuca (Lk 12,35-38). Ako su sluga budni i spremni da ga dočekaju, gospodar će se sâm opasati i služiti im. To je slika našega Gospodina koji nije došao da mu služe, nego da služi i život svoj daje za nas. Ključni je element budnost slugu. U drugoj prispodobi ključni je element vrijeme (12,39-40), jer kad bi čovjek znao kad će doći lopov i provaliti u kuću, budan bi ga čekao. Isusovi učenici moraju uvijek biti budni jer ne znaju ni dana ni časa. Treća prispodoba govori o razdoblju do Gospodinova dolaska, to jest kako biti budan (12,41-48). Isus govori o sluzi koji je postavljen nad drugima, o njegovoj odgovornosti. Upravo je o odgovornosti riječ. U kršćanskom životu, dok iščekujemo drugi Gospodinov dolazak važni su vjernost i razum. Naime, dok se čini kao da Gospodin neće skoro doći, čovjek se lako opusti te to postaje prilika za postupanje protiv njegove volje. Nama ovo kaže da u svakom trenutku trebamo imati pogled usmjeren prema Gospodinu i budno ga čekati. To znači da moj život mora najprije biti obilježen molitvom.

Molitvom priznajem da ovisim o njemu i da sve od njega očekujem i da na svemu njemu zahvaljujem. S time je povezana i nenavezanost na zemaljske stvari i odnose. Ako se svemu nadam od Gospodina, onda mi nije potrebno ono zemaljsko da bih bio zadovoljan. Kao kršćanin mogu imati i nemati, a biti zadovoljan. Kao kršćanin mogu biti omiljen u društvu ili osamljen, a biti zadovoljan. Kao kršćanin mogu biti, ljudski gledano, uspješan ili neuspješan, a uvijek biti zadovoljan. To mogu, jer sam molitvom okrenut Gospodinu. I ne samo molitvom, nego i djelima. Ako sam vjeran Gospodinu, onda činim njegova djela, djela ljubavi i milosrđa. Pritom ne trčim za znakovima, tražeći kada će on doći, nego sam svjestan da je i sada on uza me. Svima nama koji se zovemo kršćanskim imenom mnogo je dano, pa će se od nas i mnogo tražiti. Upoznali smo Spasitelja i njegovu ljubav prema nama i prema cijelom ljudskom rodu. Od nas će se tražiti ljubav prema svakom čovjeku. Neka nam srca – molitvom, mišlju, riječima i djelima – uvijek budu gore, kod Gospodina!

Izvor: www.vaticannews.va